

Foto.: Johansen, Berntzen, Naustheller, STEIN/ghw

Med BOG til Østerrike

Av Asbjørn Johansen

BOG arrangerte i år Stein og Vintur til Tyskland og Østerrike 31/7 til 12/8 -96.

Turen startet Onsdag ettermiddag med båt fra Bergen til Hansholm i Danmark via Egersund med 38 forventningsfulle deltagere. Turen var arrangert i samarbeide med Haga Buss, Sandnes, hvor sistnevnte var ansvarlig for buss og hotell, mens BOG tok seg av det faglige og ufaglige. Bussen kom på i Egersund, sammen med 1 deltager fra Stavanger Geologiforening. Torsdag morgen var alle samlet ombord i bussen i retning Østerrike.

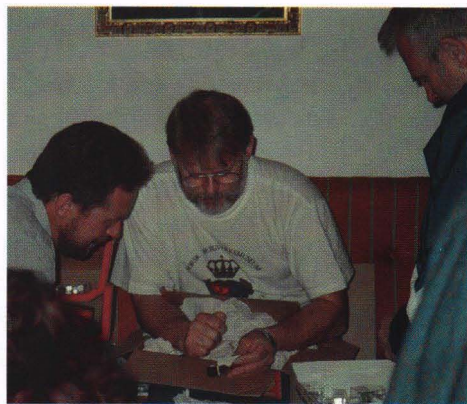
Første stopp var på grensen Danmark/Tyskland hvor det ble handlet inn «proviant» til rensten av turen. Prisene her lå på et høyst akseptabelt nivå, spesielt på enkelte merker. Resten av dagen var en ren transportetappe til hotellet vårt i den lille landsbyen Bad Salzdetfurt, like sør for Hildesheim. Hotellet var med svømmebasseng, som straks ble inntatt av skitne og svette Bog'er. Etterpå var det middag.

Neste dag hadde vi 2 offisielle punkter på programmet som skulle gjennomføres. Første stopp var Det geologiske Museum i Göttingen. Vi hadde her avtale med professor Günther Schnorrer (se Lapis Juli/August 1994 side 41), som skulle vise oss rundt i Museet. Vi hadde avtalt tidspunkt for omvisning med ham samme formiddag. Men da vi ankom Museet, var Geologiavdelingen stengt. Vi måtte da sende ut en ekspedisjon for å spore opp

professoren. Etter mye leting og forespørsler, ble han omsider funnet på sitt kontor, hvor han på professorsk vis ble noe overrasket over vår tilstedeværelse. Vi fikk imidlertid en hjertelig velkomst og full omvisning på den Geologiske avdeling med alle historiske data. Neste stopp på programmet var Rothenburg an der Tauber. Her var vi i flere timer og beså den maleriske gamle byen. Noen tok seg også tid til å besøke Julehuset». Deretter bar det til hotellet som ble nådd i passelig tid til middag. Neste dag skulle vi besøke Mineralmuseet i Riedensburg, hvor verdens største kvarts-stuff skulle befinne seg. Det gjorde den, sammen mange andre godstuffer som vi fikk rikelig tid til å bese. Om ettermiddagen bar det rett til Østerrike, - Mayrhofen i Zillertal, hvor vi skulle bo i 4 netter på Hotel Neue Post. Hotellet her lå midt i byen og var av utsøkt kvalitet,

med gammeldags innredning og en solid trebar samt god mat. Dagen etter skulle vi møte de to tyske mineralsamlerne Alois Lechner og Klaus-Peter Martinek (se Lapis Juli/august 1994 side 53), som skulle vise oss forekomster i Zillertal-området, samt bytte mineraler. Disse to dukket opp til avtalt tid og var noen svært hyggelige personer som hadde med mye fint til bytting og fikk masse igjen. De var imidlertid litt overrasket over størrelsen på gruppen, da leteområdet vi skulle til ikke kunne nås med buss. Etter litt diskusjon ble vi enige om at de skulle ta 4 stykker med til leteområdet, mens resten skulle kjøre med buss til et annet område. Under tegnede ble sammen med andre kjente mineralsamlere med i en privatbil opp en liten sidevei til 1600 meters høyde i området Brixlegg. Her fantes store forekomster av sekundærmineraler fra en gammel kobbergruve. Her fantes grønne og blå steiner i alle størrelser, malakitt, azuritt, alpinitt osv. osv. Vi gravde og hugget i flere timer til vi måtte returnere til resten av gjengen. Vekten av ryggsekkene var betydelig etter endt mineraljakt. Det viste seg at resten av forsamlingen var geleidet til en forekomst med samme mineraler, men av mindre størrelse. Dagen etter fikk vi besøk av Albert Kaufmann fra Italia, som også hadde med seg mange gode stuffer til bytting. Her var det også mye å hente for en erfaren samler. Vi fikk også gode tips om funnsteder i Alpene, spesielt om området vi bodde i. Resten av dagen var avsatt til sightseeing i Østerrike, og sjåføren som

var lokalkjent tok oss med til Innsbruck. Her var det først omvisning på et spesielt museum med runde vegger, som var dekket av ett maleri som forstilte slaget om Innsbruck, og hvor tilskuerne var plassert midt i det hele og hadde rundskue over Innsbruck og omegn. Ett fantastisk maleri som det er vanskelig å beskrive med ord. Det må bare sees. Deretter var det på egenhånd i sentrum av Innsbruck, hvor «gull-taket» ble særlig beundret. Deretter bar det til hoppbakken i Innsbruck for nærmere ettersyn av eventuelle norskenavn inngravert i diverse plater. Vi fant iallfall Per Bergeruds navn. Dagen etter skulle 5 tapre, fjellvante, naturelskende, mineralsøkende personer gå til Italia, mens resten skulle ut på tur med bussen til Zell am See. Da undertegnede var en av deltagerne i retning Italia, foreligger det intet referat fra Zell am See, bortsett fra et

Hans Christian Berntzen, BOG og Alois Lechner i byttehandel.

lengre videoopptak fra et «Spisegilde» med tilhørende drikke.

Vi startet med lokalbuss fra Mayrhofen til et oppdemmet dalføre i 1800 meters høyde. Herfra var det merket sti til Italia, omtrent halvannen time borte og 500 meter høyere. Vi hadde fått oppgitt leteområdet av tidligere nevnte personer fra Tyskland og Italia og vi la trøstig i vei i forholdsvis bra vær. Etter vel en time kom vi til et lite skur hvor det var satt frem fersk og kaldmelk til fri avbenyttelse. Det var bare å legge penger i plastkruset ved siden av. Det smakte. Leteom-

rådet lå 500 meter fra stien like før grensen til Italia og var forholdsvis lett å finne. Samtidig dukket sju - åtte fransk-menn med hakke og steinhammer opp og disse la også

ivei oppover lien. BOG lå først i løypen og var det første til å lokalisere funnstedene, som besto av aktinolitt i blank, stor og fin utgave, og i store mengder. Noen hundre meter høyere oppe var det også en stor kvartsforekomst som også måtte undersøkes. Her ble det mye strev og lite mineraler. Det hadde nok vært endel folk og hugget, men det var kun melkekvarter med liten eller ingen krystallformer. Vi hadde nå fått nok i sekken og la i vei i retning en fjellhytte som lå i Italia. Vel fremme ble vi møtt av en haug med biler. Det viste seg da at det gikk bilvei opp fra den italienske siden. Fjellhytten som ligger her er forøvrig et fint utgangspunkt for mineralleting i fjellene. På vei tilbake til bussen, begynte det å regne mer og mer uten at det gikk ut over humøret til de tapre

fjellfolkene. Om kveldene ble det arrangert spontanfest med vin på ett av rommene med en altan som viste seg å romme alle deltagerne og vel så det. Dagen etter bar det i vei til

Freiburg i Tyskland. Vi hadde lagt turen innom Mainau ved Bodensjøen, en blomsterøy av de skjeldne med et vel av blomster i alle farger og fasoner. Dessverre var det litt regn akkurat da, men alle fikk nyte

blomsterprakten. Deretter bar det rett til hotellet ved Freiburg hvor det også var svømmebasseng som ble fullt utnyttet. Dagen etter skulle vi besøke Wolfach og Grube Klara. Turen gikk på smale bygdeveier, men hvor vi fikk se litt av bebyggelsen utenom motorveier. I Wolfach var det først en liten bytur og deretter bar det for noen rett til gruen, mens andre først tok en tur til Glasshytten som også finnes der. I gruen var det allerede fullt av folk. Tyskere for det meste, men det var alltid plass til noen BOG'er. Her ble det hakket og hamret i søle og skitt og det ble funnet mange fine stuffer, helst i mikroformat, men av mange forskjellige typer mineraler. Men også noen store stuffer av grønn flusspat ble funnet. Med jevne mellomrom kom det en lastebil og tippet nye forsyninger til tippaugene. Det var da om å gjøre å komme først frem til den nye tippaugen og alle midler ble tatt i bruk. Da alle hadde fått nok ble gikk turen retning Rudesheim, hvor vi

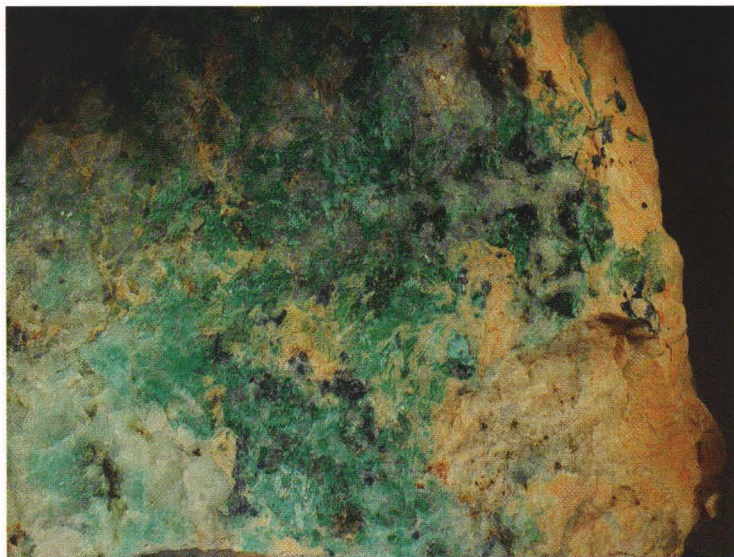

Aftenstund på den lokale pub i Mayrhofen.

skulle ligge i 2 netter. Vi ble her forberedt på at hotellet lå rett ved en jernbanelinje og hvor togene gikk døgnet rundt. Undertegnede fikk heldigvis ett rom mot baksiden og hørte lite eller ingenting til togene. Om kvelden arrangerte sjåføren tur på byen, hvor vi havnet på en lokal restaurant. Her var det spell og åtgaum til langt på natt. Neste dag skulle vi til Idar Oberstein og da det passet med avgangstider for den lokale Rhinfergen, ble det til at vi tok denne nedover Rhinen til St. Goar, like ved Lorelei, hvor vi ble hentet av bussen. En herlig tur i et herlig vær og sammen med tusener av japanesere med kamara. Deretter bar det rett til Idar Oberstein og Mineralmuseet der for en lengre beskuelse av mineraler. Etterpå kjørte vi til den lille landsbyen Nierstein, hvor vi skulle på vinfest om kvelden. Vi ble ønsket velkommen av Hr. Strub, den lokale vinbonden som skulle stå for vin og mat. Vi startet med masser av Sekt, den lokale Champagne, av beste merke. Deretter ble vi plassert på små vogner, 10-12 i hver vogn, som ble trukket av traktorer. Her fikk vi utlevert hvert vårt glass og en kasse med vin og så gikk turen rundt på de lokale vinmarker langs med Rhinen. Alt foregikk i 30 graders varme og var et av høydepunktene på turen. Etter en stund var det pause og vi ble traktert med

pølser og brød og vin. Etter hjemkomst med høy stemning gjennom Nierstein, var det vintest. Vi ble drukket gjennom 10 forskjellige sorter hvitvin, samtidig som vi ble fortalt om forskjellige druetyper og måter

i Hamburg og het Hotel Norge. Her var det mulighet for en runde på byen om kvelden og de fleste dro, etter tips fra sjåføren, til den store parken Plantzen und Blumen. Her var det stort lysshow om kvelden

Tirolitt, gruve Gradl Spitz, Brixlegg, Tyrol

å lage vin på. Deretter ble vi servert middag, som for noen var det beste de noensinne hadde smakt, med mere vin og hjemmelaget schnapps. Etterpå var det mulig å gjøre innkjøp av vin til en billig penge. Deretter ble det mørkt og vi reiste tilbake til hotellet. Neste dag bar det videre hjemover langs motorveien. Vårt siste hotell lå

til allmen forlystelse. Den siste dagen startet tidlig med avreise til Hansholm for avreise med fergen. Vi nådde Hansholm i god tid og fikk tid til en siste handel hos den lokale kjøpmann.

Alle var vel hjemme i Bergen (og Stavanger) mandag morgen.

Hjemme kan være her, - møte i BOG i Sandviksboder 23 (red.anm.)

